

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	120 „			
Pe un pătrar de an	60 „			
Un număr	5 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		300 Lei.		

Un dar al I. P. S. Patriarh Miron.

Eri s'au primit la Consiliul nostru eparhial douăsprezece mineie, un triod, un pentecostar și un euhologiu bogat, trimise pe seama capelei noastre episcopoești.

A fost de ajuns a semnala Înalt Prea Sfințitului Patriarh necesitatea pe care noua noastră capelă o simte în cărți bisericesti, ca să ni se răspundă în spirit de adevărată dragoste creștinească, dăruindu-ni-se amintitele cărți.

Pe Înalt Preasfinția Sa Părintele Patriarh Miron „îl leagă amintiri pioase de capela de pe lângă reședința episcopală din Caransebeș unde și I. P. S. Sa a slujit Domnului și a sfințit preoți timp de 10 ani” — zice adresa — și astfel „a binevoit a aproba să se doneze acelei capele cărțile”...

Cadoul, în sine poate de o modestă valoare, deși neprețuit de valoros în referințele noastre de aici, are o înfinită semnificație morală, și cu precădere în fața vremilor de astăzi. El aduce o adiere de bunătate, de dragoste, a unei alte lumi, care păstrează și acum conștiința dăruirii și a jertfei pentru alții. El evoacă amintirea unor vremuri când daniile și citorile voevozilor și a vlădicilor se întreceau în abundență și înflorire pe pământul românesc, ... vremuri de cari abia mai știu legendele...

Înalt Prea Sfințite și Bunule Părinte Patriarh, prin dania făcută smeriților credincioși pe cari nu încetați a-i iubi, Vă deschideți drum de recunoștință în inimi cari știu prețui orice jertfă!

Zel și ipocrizie.

În rosturile noastre zelul apare ca o sânguință pentru cauza și triumful cauzei lui Hristos. O chemare în slujba ei presupune totdeauna un zel. De intensitate diferită, zelul are la temelul său curăție și sinceritate.

Nu se poate numi zel creștinesc decât râvna în bătătorirea căilor spinoase, indicate nouă de Mântuitorul Hristos: pentru trăirea cu adevărat a învățăturii Sale și pentru convingerea tuturor că în această trăire se întrezărește siguranța mântuirii noastre.

Învățătura Bisericii noastre a marcat, dintru început și până la fine de veacuri, căile umice în vederea mântuirii omenești prin Hristos. Într'ansa e depozitat întregul adevăr.

Cei ispițiți de vre-un miraj oarecare, ca odinioară îngerul amăgit, au apucat căi lăturalnice, ocolind dreapta învățătură, și întocmai ca diavolul s'au făcut înșiși deștepți și învățători ai altora. Oricât ar fi numărul lor mare, ei nu pot covârși adevărul și nu-l pot întuneca. „Biserica și Duhul ce trăește într'ansa nu se vor judeca după cei ce i-ar fi fost necredincioși, ci după acei cari au trăit efectiv din însuși acest Duh”.

Pentru a reveni, nu putem dar numi zel o tendință oarecare de apreciere cantitativă și chiar calitativă a adevărului. Adevărul e unul și invariabil, neatârnat de considerații.

Nimeni doar dintre istoricii și criticii obiectivi nu a putut vedea o sânguință pentru

cauza lui Hristos în încercările prozelitistice ale Habsburgilor de-opildă. Pentru toți există astăzi convingerea că acelea, realizate prin însinuări ori silnicii, au fost comandamente lumești, pornite din calcule de stat și politice.

Da, biserica apuseană are incontestabile merite în creiarea și susținerea miilor de echipe misionare, trimise printre păgâni și sălbatecii altor continente. Opera asiduă, încoronată nu odată cu frumoase rezultate, desvăluie puternic zel la misionarii gata să-și lasă viața amanet pentru dragostea evangheliei lui Hristos.

Zel este și nizuința aproape unanimă la o înțelegere confesională, manifestată în congrese ca cel dela Stockholm sau Lambeth din Londra. Un zel cuminte, pornit din nevoia unei comune preveniri a marilor rătăcirii.

Dar nu mai poate fi numit zel religios și cuminte un calcul oarecare lumesc al cuiva de a stabili relații diplomatice cu un stat în interese profitorii. Și ca să vorbim deschis e o adevărată ipocrizie că Vaticanul a căutat stabilirea de relații cu Sovietele rusești, bolșevice (!); intenția e transparentă vizând o propagandă prozelitistică în sânul poporului rus, de un fond profund ortodox și astăzi. Acesta e un zel fals, o ipocrizie.

Și tot în haina ipocriziei ni s'a prezentat acum trei veacuri aceeași biserică, provocând desbinarea unei părți a fraților noștri. Ceeace se poate înțelege mai greu, e atitudinea acestora față cu Biserica moși-strămoșilor. Că pentru ei nu suntem sectă, perfect, deși nu-i o grație a nimănu. Dar din moment ce eu merg pe calea cea bună, iar tu nu mă însoțești, ești în rătăcire.

Iată că enunțările făcute de curând în Adunarea noastră eparhială — în nota cărora se încadrează și acestea — primesc o verificare desigur nevoită, și dela cei cari în toate ale noastre văd zel ipocrit.

Deosebirea dintre biserică și sectă nu este în funcțiune numai de numărul de credincioși mult mai mare aparținând bisericii în comparație cu secta. O sectă nu se numește așa numai fiindcă are mai puțini adepți decât confesiunea, sau biserica.

Dar chiar așa de ar fi, în România ortodoxă catolicismul, fie român, fie maghiar, tot sectă rămâne. Sectă pentru că e neînsemnat ca număr, în comparație cu majoritatea ortodoxă. Sectă pentru ereziile ce le profesează. (La dorință putem servi cu mostre). Și iarăș sectă pentru tendințele lui de desbinare și prin aceasta de slăbire a masei românești ortodoxe, a cărei ortodoxie genuină a fost identică, în toate timpurile, cu cea mai esențială caracteristică a națiunii române și era cel mai important și mai determinant factor în lupta pentru înfăptuirea aspirațiilor de mai bine ale acestei națiuni și pentru realizarea unității noastre naționale.

Sectele protestante sunt și ele, ca număr, destul de importante. Fac și ele parte din marea masă a protestantismului, ca și catolicismul român și maghiar dela noi din catolicismul universal. Și totuș lupta împotriva lor ni-o îngăduie — preagrațios — și chiar recomandă bineînțeleptii unatoși. Dar, vezi D-Ta cu „unația“ e altceva. Asta se cheamă că-i „sfântă“, ca și Kollonich și sbirii lui. De asta să nu Te atingi, chiar dacă este totașa de eretică, cum ar fi oricare sectă protestantă, și chiar dacă ai vedea că prin manevrele ei prozelitistice strică suveranității statului român, și e împotriva unității noastre naționale și a încercărilor de împăciuire a spiritelor învrăjbite de atâtea mizerii cel puțin tot atât, dacă nu mai mult, cât oricare sectă protestantă.

A sosit însă vremea să se știe odată, că pentru noi, Românii ortodocși, majoritari, din această țară, catolicismul minoritar dela noi, ori de ce limbă ar fi el, este totașa o sectă ca oricare alta; o sectă totașa de eretică totașa de desbinatoare și deci totașa de condamabilă și de combătut ca și cele protestante, multe.

Când acesta e cazul, ignoranța și miopia, ce n'ajunge nici cât e lungul nasului, ca și zelul ipocrit rămân, de drept și fapt, fără posibilitatea de a fi aruncate în cârca altora, epitetele „ornante“ ale „Sionului“ lugojan și ale sgriptoroaicei, de pe Târnavă, poreclită „Unirea“.

R.

In vizitațiuni canonice.

Serbările religioase-culturale din Teregova și Rusca.

Pământul dela Nistru pân' la Tisa, botezat cu sânge de martiri și miruit cu miremele credinței creștine, care într'o senină zi istorică și-a înregistrat în istoria popoarelor numele „România Mare“, este presărat cu monumente și troițe, în amintirea și cinstirea eroilor cunoscuți și necunoscuți.

Astfel prin solicitarea păr. Coriolan Buracu, soc. „Cultul Eroilor“ a ridicat și în comuna Teregova o troiță pentru eroii fiilor de grăniceri, morți în războiul pentru întregirea neamului. Sfințirea troiței, s'a făcut Duminecă, 20 Mai, prin P. S. Sa episcopul Dr Vasile Lazarescu, care prin venirea sa la Teregova, începe seria vizitațiunilor canonice, contemplate în eparhie pentru vara și toamna acestui an.

Cu această ocazie și cu ocazia constituirii comitetelor de conducere a „F. O. R.“-ului și „Astrei“, secția Teregova, într'un cadru solemn au avut loc mari serbări religioase-culturale în comuna Teregova.

La ora 9 a. m. P. S. S. episcopul Vasile a fost întâmpinat de mulțimea de țărani, din satele din jur, în frunte cu preoții D. Stoichescu și T. Coșeriu din Teregova și păr. S. Răzvan din Domașnea, învățători, notari și alți intelectuali din Teregova și jur, cu urale călduroase și salve de pivi.

S'a oficiat apoi sf. liturgie, de P. S. S. episcopul asistat de un sobor de preoți compus din: Prea On. Dni protopopi A. Ghidiu, R. G. Ancușa, C. Buracu, presbiterii Răzvan, Noaghea, Soceneanțu, Pop, Stoichescu, Coșeriu și diaconii I. Suru și T. Roșca. Responsoriile liturgice au fost rostite de „Corul Catedral“ din Caransebeș, sub conducerea d-lui prof. C. Vladu.

Din asistență remarcăm pe d-l Dr Cornel Corneanu v. președinte al Camerei Deputaților, d-l D. Sgăvêrdia președintele „Comunității de avere“, maiorii Gurgu și Fodor dela batalionul de grăniceri din Caransebeș, Ing. Andrei, avocatii Feneșan, Dr Ionescu, Dr Iliescu, Dr Pepa, Băcila, primpretor P. Stoichescu, Dr Grozavescu, Ing. Criveanu, ș. a.

După Priceasnă P. S. Sa predică, dând înțelepte sfaturi credincioșilor, pentru conduita lor în biserică și în viața socială.

După liturghie s'au botezat trei tineri între 20—25 de ani, lăsați nebotezați de părinții lor

nazarineni. P. S. Sa urmat de întregul sobor liturghisitor, a purces apoi spre troița plasată în fața preturei. După sfințirea apei și troiței vorbește P. S. Sa despre eroii neamului, iar Corul Catedral execută „Eroi au fost“.

Vorbește apoi maiorul Fodor, în numele batalionului II. de gardă din Caransebeș. Cu multă însuflețire d-sa vorbește despre trecutul nostru grăniceresc, declarând că mai marii acestui batalion, se vor nizu să dea nu numai instrucția militară, ci și adevărata educație civică și religioasă fiilor de grăniceri, recrutați în acest batalion.

Păr. Coriolan Buracu, predă preoților și credincioșilor din comună troița pe care a exoperat-o dela soc. „Cultul Eroilor“ vorbind și despre înființarea batalionului II. de gardă din graniță prin grația M. S. Regelui Carol II. Corul Catedral intonează Imnul regal.

Păr. Tr. Coșeriu vorbind despre însemnătatea cultului eroilor, mulțumește P. S. Sale episcopului, părintelui Buracu și tuturor aceluia cari au asistat la inaugurarea troiței. Corul Catedral cântă câteva marșuri naționale.

După masa comună, P. S. Sa episcopul Vasile, însoțit de P. O. D. R. Ancușa și diac. T. Roșca vizitează comuna vecină Rusca, unde săvârșește Vecernia.

La ora 4 d. a. în curtea locuitorului I. Ghimboasa se ține adunarea „F. O. R.“-ului și a „Astrei“ prezidată de d-l Dr C. Corneanu. În cadrul acestei adunări după trumoasele cuvinte de deschidere ale președintelui, vorbește păr. Buracu, despre faptele prin cari M. S. Regele și-a manifestat dragostea și purtarea de grijă față de Banat în general și față de graniță în special.

D-l Ing. Andrei, dela Comunitatea de avere din Caransebeș, ține o interesantă conferință despre raționalizarea muncii țaranului, dând câteva sfaturi practice. Iar d-l avocat M. Feneșan esplică mulțimii de țărani, legea conversiunii.

După acestea d-l Dr C. Corneanu scoate câteva concluzii din conferințe și propune adunării comitetul pentru conducerea „F. O. R.“ și „Astrei“ în Teregova, care este primit cu unanimitate.

Bucățile muzicale, religioase și populare, executate de Corul Catedral, au dat amploare sărbătorească, acestei adunări, înălțând inimile credincioșilor și picurând într'ânsele nădejdea de mai bine.

Marcu Bănescu.

Episcop Nicolae Velimirovici:

Domnului P. I. care întrebă: de ce se aprinde candela în fața icoanei.

Întâiu, de aceea pentru că credința este lumina noastră. Christos a zis: *Eu sunt lumina lumii*. Lumina candelii ne amintește de lumina cu care Christos luminează sufletul nostru.

A doua, să ne amintească despre lumina caracterului sfântului în fața căruia aprindem candela. Deoarece sfinții sunt supranumiți: *fiii luminii*.

A treia, să ne slujească ca dojenitor faptelor noastre întunecate, gândurilor și dorințelor rele și să ne cheme pe calea luminii evanghelice. Pentru ca astfel să ne trudim cu râvnă la porunca Mântuitorului: *asa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre cele bune*.

A patra, ca aceasta să fie mica noastră jertfă pentru Dumnezeu, care în întregime s'a jertfit pentru noi. Un semn minuscul al mării noastre recunoștințe și al luminatei noastre iubiri față de Acela, de la care în rugăciune noi cerem și viață și sănătate și mântuire și tot ceea ce numai nemărginita dragoste cerească poate da.

A cincea, să fie spaimă puterilor rele, cari vin asupra-ne de multe ori în rugăciunile noastre, și ducă cugetul de la Creatorul nostru într'alte părți. Deoarece puterilor rele le place întunecul și, se retrag dela ori ce lumină, și în deosebi dela aceea care este menită lui Dumnezeu și plăcuților Lui.

A șasea, să ne îndemne la arderea de sine. După cum untdelemnul și fitilul ard în candelă, plecați voi noastre, așa să ardă și sufletul nostru în flacăra iubirii, în toate nevoințele noastre, plecați pururi voi lui Dumnezeu.

A șaptea, să ne învețe, că precum candela nu se poate aprinde fără ajutorul mâinilor noastre, tot așa și inima noastră, cea candelă dinlăuntru nostru, nu se poate aprinde fără focul sfânt al Dumnezeului dăruitor, măcar de ar fi umplută cu toate virtuțile. Căci, toate virtuțile noastre sunt ca niște pâlpăiri, iar dela Dumnezeu este focul care le ațâță.

A opta, să ne amintească, că Creatorul lumii la început a creat lumina, și apoi pe rând toate celelalte. Și a zis Dumnezeu: *Să fie lumină. Și fu lumină*. Așa trebuie și la începutul vieții noastre duhovnicești, întâiu să se aprindă

înlauntru nostru lumina adevărului lui Hristos. Din această lumină a adevărului lui Hristos naște, încolțește și crește în noi tot ce e bun.

Lumina lui Christos să Vă lumineze și pe D-Voastră.

Traducere din limba sârbă de:
Pr. A. Uroș-Doloveanu.

Secerișul este mult și lucrători puțini.

Sunt straturi sociale cari trăesc între cultură și incultură, între avere și sărăcie, — de cele mai multe ori predominati de aceasta din urmă — alcătuind în cele mai multe cazuri un amestec de ocupațiuni și slujbe diferite, adăpostind elemente, cari dacă nu s'ar teme de-o putere divină și abia în urmă de-o forță publică, ar fi cei mai periculoși oameni ai societății. În locul credinței vii de odinioară, în rândurile poporului dela sate, avem acum răceală și superstiții, în locul osanalelor de mărire și laudă lui Hristos, ce se cântau și se înălțau la cer, prin vocea evlaviosului țaran de odinioară, avem bârfelile și neînțelegerile, viciile și defectele de tot felul. Nici pe la sate părinții nu mai doresc să aibă copii încât am ajuns în îngrijorătoare situație ca nașterile să fie mai puține decât numărul decedaților, iar copiii la rândul lor să aștepte nerăbdători moartea părinților ca să-i moștenească. Am rămas deci cel mult creștini „oficiali“ și mai că putem afirma că nu ne deosebim de păgânii vremurilor trecute, decât numai prin aceea că ei își făceau idoli cu mâna, iar noi ni-i facem cu mintea!

Natura omenească spirituală o vedem deformată, contaminată și sdruncinată dară încă nu nimicită. Mai există în ea o arzătoare dorință către divin. Răul n'a pus stăpânire definitivă pe om, pentru că el e dublu, el aparține la două lumi; căci nici după cadere, omul n'a rupt definitiv legătura cu Dumnezeu, care continuă să lucreze asupra lui și a-i comunica energia regeneratoare. Dumnezeu și diavolul luptă în inima omenească; omul cu toate astea păstrează încă chipul divin. Peste viciile și patimile cari rod, slăbesc și fărâmițează ființa de lut a omului, sufletul poate rămâne și trebuie să rămână tânăr, fraged și entusiasmă de toate avânturile care-l poartă spre cer, însuflețit fără preget de toate puterile, cu care e dotat de Creator.

O viața nouă, curată și tare nu se poate înfăptui decât cu ajutorul sfintei noastre Biserici dreptmăritoare, în care ne luminează și ocrotește deapauri Dumnezeu. Cine se abate și se răz-

vrătește împotriva rânduelilor ei, cine se lipsește de îndrumările ei de maică și ese din ascultarea îndatinatelor ei porunci și sfaturi, rătăcește pe cărări pline de primejdia tuturor căderilor și se însălbățește până la asemănare cu animalele. A cultiva sufletul nostru, potrivit cu necesitățile morale creștine, cari îndreptează și sfințesc viața, este azi o imperioasă datorie. În serviciul acestei cultivări a sufletului, care e elementul de căpetenie în viața unui popor, trebuie să stea moștenitorii harului divin.

Deaceea privim cu mult optimism cum un nou crainic a pornit la drum să ducă la sate răspuns, la marile întrebări ale existenței, dându-le o normă sigură de orientare în împrejurările sbuciumatei vieți de astăzi și să răspândească lumina concepției creștine, asupra diferitelor probleme pe cari le agită timpul nostru.

Dar secerișul este mult și lucrătorii puțini!

Petru Toma lic. în teol.

Tineretul și Ortodoxia.

Vârsta decisivă a formării în care se cristalizează marile chemări, dar în acelaș timp și marile ruini ale vieții, este tinerețea.

În momentele de criză socială, în momentele de scădere, popoarele fac mai totdeauna apel la formarea caracterelor, îndemnându-se mai ales tineretul să-și cucerească o nouă putere sufletească. *Regele Carol I.* se exprimă undeva: „*nu uitați, că mai mult decât talentele, caracterele hotărăsc soarta popoarelor și că numai forța morală le poate apăra de învingere și nimicire; să cultivăm în acest senz tineretul căci el este arvuna de aur asupra viitorului*“.

Italia, Germania, chiar Rusia și Japonia precum și toate popoarele cari voiesc să trăiască și-au legat destinul lor de generația tânără.

Scriitorul francez *Rénault* zice că „*numai tineretul a găsit grație înaintea bolșevicilor și pe el își sprijină toate speranțele*“.

La fel este pretutindeni, păcat însă că bolșevicii au apucat pe o cale laterală, fundamental greșită care nu poate deschide un drum ori un viitor strălucit Rusiei noi.

Și dacă tinerețea este epoca formării și când această formare însemnează rezolvirea crizei morale într'un senz sau altul, îndrumarea tineretului trebuie să devină cea mai de căpetenie și cea mai arzătoare preocupare.

Dacă creștinismul a fost și continuă să fie în istoria culturii și a vieții omenești început

de sănătate și renaștere sufletească, dacă el singur poate pregăti și da „*adevărata viață*“, dacă nimic și nimeni nu poate infiltra tineretului sentimentul de jertfă ca Domnul Christos, atunci tineretul trebuie adăpat din isvorul viu al Evangheliei. Niciunde ca aci nu se pot găsi atâtea exemple de luptă pentru ideal, atâtea eroism de virtuți și cel mai sănătos isvor de întărire.

Italia contemporană vede dănuirea aspirațiilor ei numai în îndrumarea religioasă a tineretului italian, iar Japonia face apel la misionarii creștini să pornească un nou curent de spiritualizare a masselor. Și însăfârșit când neamul nostru trece prin mari suferințe din pricina duhului necredinței care suflă pustiitor înăuntrul societății românești, îndrumarea tineretului nostru se precizează în senz că ea nu-și va atinge scopul dacă nu va fi o îndrumare pe căile singure mântuitoare ale *Bisericii ortodoxe*. Tineretul nostru sălășluște astăzi în atâtea ruină sufletească! El nu are o îndrumare spre a putea corespunde marilor chemări ce se leagă de el. Tineretul nostru este trestie bătută de vânt fiindcă nu are un suport moral, o călăuză morală.

Noi astăzi ne plângem de tineretul în care se puseseră atâtea nădejdi!

Din ce în ce mai rău, tineretul nostru de azi socotește *virtutea slăbiciune* și *păcatul vitejie*. Nebunească faptă și de o montruozitate fără seamăn prin care s'a răpit viața fostului prim ministru Duca ca și altele mai recente, ne zgudue încă ființa noastră.

Ei bine, aceste fapte au avut darul să scoată la iveală întregul bagaj moral de care e călăuzită tinerețea noastră. Adevărat putregai care voește să deschidă drum viitorului prin sânge și gloanțe de revolver, iată ce este tineretul nostru! Munca disciplinată și serioasă o disprețuește. Locul valorilor cari singure fac nobleța omului pe pământ, l-a luat trândăvia și goana după aventuri.

Iată, prin urmare că tineretul de acum nu este pregătit pentru o viață sănătoasă nici a sa și nici a neamului nostru.

Căci viață nu însemnează frivolitate, nici ideal sportiv, nici ticăloșie, nici snobism de atitudini cari de cari mai deșanțate, ci viață înseamnă cu totul altceva — viața însemnează după cuvintele lui *Georges Bernanos*, un romanțier religios francez, „*muncă și jertfă*“. Pe această cale a muncii cinstite și a jertfei, trebuie îndrumat tineretul nostru.

Căile mântuitoare ale Bisericii ortodoxe trebuie să le arătăm acestor tineri cari s'au prins în mreaja păcatului și francmazoneriei criminale.

Și aceasta cât mai de vreme până ce nu se molipsească și satele în care sunt deja pripășite destule alte neajunsuri.

Biserica ortodoxă luptă din răsputeri pentru salvarea acestui tineret, dar ceea ce e trist, este faptul că luptă singură.

Iată un raport care ne grăește îngrozitor:

Avem azi în țara noastră circa 500.000 cărciumi și deabia 18.000 Biserici, iar anul trecut în capitala țării din 2000 căsătorii încheiate, 1851 au divorțat în chiar decursul aceluși an.

Nu-i aceasta o adevărată ruină!?

Sufletul tineretului trebuie refăcut. *Familia*, care absentează de la rolul ei să-și înțeleagă rolul — iar *școala* să-și revină la realitate întregind lucrul Bisericii.

Marea putere de expansiune a poporului englez stă în faptul că *școala engleză este al doilea amvon*. Începând de la școlile primare până la universitate, profesorii și discipolii sunt în sărbători și Dumineci la biserică, profesorii se împărtășesc înaintea elevilor cari văd în felul acesta primul exemplu de viață creștinească. La noi se cere scoaterea Religiei din învățământ iar tineretul când ar trebui să-și reculeagă sufletul își trece timpul pe la five o'clockuri aranjate de familie ori de diferite societăți, ca cel mai bun mijloc de întâlniri clandestine.

Răul stă în noi, dar tot în noi stă și puterea de îndreptare.

Familia, școala și societatea să se facă ajutorul ortodoxiei românești căci numai atunci tineretul nostru va putea fi „*arvuna de aur asupra viitorului*”.

Pr. D. V. Anușoiu.

Hristos, poetul lumii...

— Meditație. —

Sublimitatea universului alcătuită din perfecta armonie a creaturilor, răsărită din iubirea dumnezească, s'a pus în stăpânirea omului, cununa creaturilor divine, stăpânire ce s'a transmis din generațiune în generațiune, posterității.

... Frumsețea câmpului înverzit sub razele soarelui primăvăratec, feeria unei nopți de Maiu, străjuită tainic de lumina argintului de lună și străbătută de dulce glas de privighetoare, luciul nesfârșit al apei călătoare, toate, toate captivând simțurile omului, pe lângă ideea de divinitate, făurită încă din străvechi timpuri, au mișcat internul omului de totdeauna.

Și în fața simfoniei naturale sufletul contemplativ al omului a început să vibreze, mișcat de ideea binelui și a frumosului.

Poate fi un suflet oricât de opac și rece, minunăția cerului îl captivează. Dar în cele mai multe cazuri ideea divinității, îmbinată cu aceea a binelui și a frumosului, își găsește un adevărat adăpost în inima contemplatorului care desprins din rândurile mediocrității, împănăzând ideile ce-i stăpânesc sufletul în momentul inspirației, desprinzând valori din inima sa și realizându-le în ideile ce-l frământă.

Acesta e poetul!... Acesta e deținătorul darului divin care se îngână cu freacă de codrilor, zboară pe aripa vântului și talmăcește ciripitul paserilor.

Dar, măreția lumii a plăcut și Creatorului. Dumnezeu Omul, pogorît în sărăcia unui staul, străjuiește de nevinovăția meilor și îmbalsamă de mireasma fânului din ieslea dobitoacelor, dintru început își manifestă neajmura-l dragoste față de frumusețea și armonia creaturilor din lume. Încă din fragedă copilărie străbate cu maică-Sa pitorescul drum al Ierusalimului la sărberea Paștelor. Il întâlnim apoi însoțit de învățăcei trecând prin aurul țarinei de grâu cu spice aplecate, se retrage apoi din dogoarea soarelui la fântâna lui Iacob unde, în răcoarea frunzelor de lotus, cere apă samaritencei.

Il place nevinovăția copiilor și iubește crinii din grădina copilăriei din Nazaret până la moarte.

Au nu toate acestea glăsuiesc despre deosebita fire contemplativă a lui Iisus? Nu ne îndeamnă oare aceste motive să ne gândim la Hristos poetul?

Sublimitatea adevărilor și a învățăturilor Sale expuse în mărețul cadru al naturii, nu sunt oare mărturii reale cari ne îndrumă spre darul poetic al Mântuitorului?

Inserarea din grădina Ghetsemani și plecarea lui în liniștită meditație, trădează pe Hristos poetul în fața căruia își pleacă genunchii gânditorii și poeții veacurilor. Seninătatea feței Sale contemplative sprijinită pe mersu-l sfânt și legănat va sfii din calea-i până și psalmiștii măritori de Dumnezeu, lăsând loc gânditorului sublim.

Și dacă fiecare națiune își are geniul său ilustrat prin merit, nu cu mai puțină certitudine putem afirma: Hristos e poetul lumii și ne-a lăsat o capo d'operă: Creștinismul.

I. Rachitoviciu cleric.

ȘTIRI

Hirotonire. Prea Sfințitul episcop Vasile a binevoit a hirotoni Vineri și Sâmbătă pentru parohia Biniș pe Nicolae P. Mieț, fost exactor în Consiliul nostru eparhial. Nou hirotonitul, un bărbat cinstit și muncitor e o nădejde a noastră, și poate fi mândrie satului său natal că l-a putut avea de preot.

Adunarea generală a Astei. Marți s'a ținut adunarea generală a Astei, despărțământul Caransebeș. Secretarul, prof. Matei Armaș — directorul liceului „Traian Doda” — a făcut o amplă dare de seamă despre activitatea rodnică din acest an a societății. La propunerea președintelui Dr. Cornel Corneanu a fost ales, în locul vacant de vicepreședinte, profesorul Constantin Rudnean, destoinicia căruia a ridicat prestigiul Astei în orașul nostru.

Semne bune. Un preot ne-a povestit că din prilejul sărbătorilor dela începutul săptămânii trecute s'a văzut în biserică deodată cu mai mulți soldați, veniți acasă în permisie. Soldații făceau serviciu la batalionul grăniceresc din Caransebeș, unde preotul lor păr. maior C. Buracu le-a legat la suflet dragoste pentru biserică și slujbele sfinte. Mărturisind aceasta preotul nostru a adăogat, pe bună dreptate, că... astea sunt semne bune.

Pentru monumentul funerar „Dr. Iosif Iuliu Olariu” au mai intrat următoarele sume:

Sfânta biserică ort. rom. din Valeaboul	100 Lei
Géza Németh notar Valeaboul	30 „
Inv. Cornel Dimcea	20 „
Antonie Iacobescu	10 „
<u>Total: 160 Lei</u>	

Suma anterioară: 68.364 Lei

Total până de prezent: 68.524 Lei

Teatru religios. Colaboratorul nostru păr. Florea Codreanu din Arad a dat publicității o piesă de teatru în trei acte, intitulată „Iosif”. Piesa, lucrată pe fondul istoriei biblice, în care decurge viața lui Iosif cu peripeziile ei tragice și de înălțare, este de o vădită preocupare moralizatoare. Fiind scrisă ușor și cu tendințe educative, e recomandabilă pentru lumea satelor noastre.

† **Preotul Toma Nicolici** din Tufări, în etate de 49 ani a încetat subit din viață Luni la sfârșitul oficerii sfintei Liturghii. A fost înmormântat Miercuri, cu mare sobor de preoți în frunte cu protopresbiterul tractului *Iosif Câmpianu*. Deasemenea a participat numeroasă asistență de credincioși și intelectuali.

Dumnezeu, căruia a servit, să-l odihnească în pace iar pe cei rămași să-i mângăe cu a Sa iubire de oameni!

Notă Oficială.

Nr. 2726 Sc. 1934.

De curând au apărut în Sibiu unele lucrări de mare valoare teologică și didactică atât pentru preoți cât și pentru credincioșii noștri, cu deosebire cei grupați în asociația „Frăției Ortodoxe Române”.

Asemenea lucrări sunt: „Ortodoxia”, lucrare de sinteză a savantului profesor rus Sergiu Bulgakoff, prețul Lei 120; „Epicleza euharistică” a distinsului profesor Dr. Nicolae Popovici din Sibiu, costul Lei 150. În fine „Tinărul, ție îți zic scoală-te” de Dionisie Făgărășanu, profesor la liceul ortodox din Brașov. Costul Lei 60.

Toate aceste lucrări de netăgăduită valoare ortodoxă și creștinească se pot afla la Librăria noastră diecezană, cu prețul indicat, plus portoul postal.

Caransebeș, în 16 Maiu 1934.

Consiliul eparhial.

Primăria orașului Caransebeș.

No. 1976 adm. 1934.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință celor interesați, că în ziua de 18 Iunie 1934 ora 12 a. m. va avea loc în localul Primăriei o licitație publică pentru procurarea a

- 1200 mc. pietriș necernut
- 1200 mc. pietriș cernut și
- 400 mc. nisip.

Licităția se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea Contabilității publice, regulamentul oficiului Central de licitații și normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele, cari vor lua parte la licitație vor depune pe lângă oferta și o garanță de 10% din valoarea furniturii oferită, iar furnitura se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care se poate vedea zilnic dela ora 10 a. m. până la 12 a. m. în biroul Serviciului Tehnic al Primăriei.

Caransebeș, la 16 Mai 1934.

Președ. Comis. Inter.
ss. **Dr D. Novăcescu**

Secretar general
ss. **T. Dragomir**

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la Librăria Diecezană.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

Vila Doboșan

din

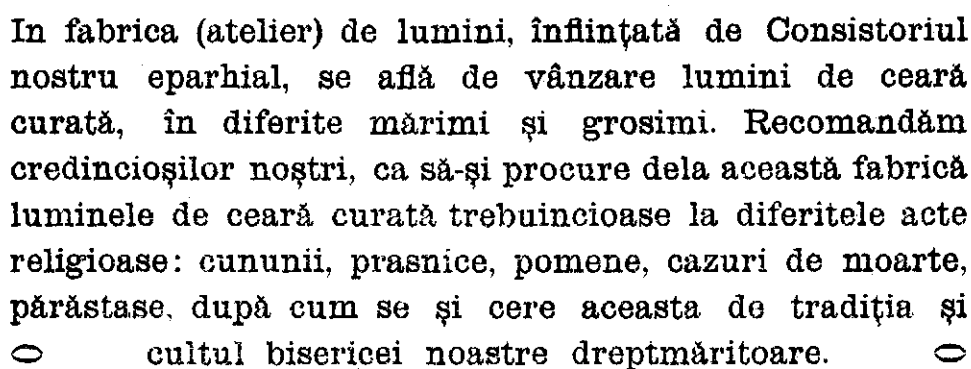
Băile-Erculane.

Otel cu bun renume aproape de centru. Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni dă :

Administrația „VILEI DOBOȘAN” în Băile-Erculane.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„**Librăria Diecezană**” Caransebeș
cu grosul și cu bucata.